

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Nu intră sub incidența prezentei ordonanțe de urgență băncile centrale din statele membre. Alte instituții permanent excluse de la aplicarea Directivei nr. 2013/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudentială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, prevăzute la art. 2 paragraful 5 pct. 3 – 24 din această directivă, nu beneficiază de regimul instituțiilor de credit din alte state membre instituit potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Pentru scopurile dispozițiilor cuprinse în cap. II din titlul III, partea I, instituțiile prevăzute la art. 2 paragraful 5 din Directiva nr. 2013/36/CE, cu excepția băncilor centrale din statele membre, sunt considerate instituții financiare.

(6) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică accesului la activitatea firmelor de investiții, în măsura în care este reglementată de Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Potrivit art. 197³ – 197¹³, Banca Națională a României este autoritatea competentă cu privire la aprobarea și supravegherea societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte, care sunt responsabile de îndeplinirea, pe bază consolidată, a cerințelor prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, precum și de reglementările emise în aplicarea acestora, fără a face obiectul unor cerințe prudențiale la nivel individual.”

3. La articolul 4, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (5¹) și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) În aplicarea dispozițiilor art. 124 alin. (1a) și art. 164 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, Banca Națională a României exercită atribuțiile în calitate de autoritate responsabilă cu aplicarea prevederilor art. 124 alin. (2), respectiv ale art. 164 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, în ceea ce privește instituțiile de credit.

(5²) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate reduce pragul prevăzut la art. 4 alin. (1) pct. 145 lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, prin reglementările emise în baza prezentei ordonanțe de urgență.”

4. La articolul 5, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alin. (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană sunt notificate cu privire la legislația românească ce permite entităților care nu sunt instituții de credit să desfășoare activitate de atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public.

(8) Instituțiile de credit nu pot fi exceptate, în temeiul prezentului articol, de la aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și a reglementărilor emise în aplicarea acestora.”

5. La articolul 7 alineatul (1), după punctul 30³ se introduce un nou punct, pct. 30⁴, cu următorul cuprins:

„30⁴. *grup dintr-un stat terț* – un grup a cărui întreprindere-mamă este situată într-un stat terț.”

6. La articolul 7, alineatele (1¹) și (1³) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1¹) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile: instituție de credit, firmă de investiții, instituție, întreprindere de asigurare, întreprindere de reasigurare, întreprindere-mamă, filială, sucursală, întreprindere prestatoare de servicii auxiliare, societate de administrare a activelor, societate financiară holding, societate financiară holding mixtă, societate holding cu activitate mixtă, instituție financiară, instituție-mamă dintr-un stat membru, instituție-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, societate financiară holding-mamă din Uniunea Europeană, societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, societate financiară holding mixtă-mamă din Uniunea Europeană, participație, deținere calificată, control, legături strânse, autoritate competentă, supraveghetor consolidant, autorizație, stat membru de origine, stat membru gazdă, bănci centrale din cadrul Sistemului European al Băncilor Centrale, bănci centrale, instituție globală de importanță sistemică din afara Uniunii Europene, grup și instrument financiar au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.

.....
 (1³) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile: rezoluție, autoritate de rezoluție, întreprindere-mamă din Uniunea Europeană și drept de încetare au înțelesul prevăzut de legislația privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții.”

7. La articolul 7, după alineatul (1³) se introduce un nou alineat, alin. (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1⁴) În scopul aplicării pe bază consolidată sau subconsolidată a cerințelor sau a exercitării competențelor de supraveghere ale Băncii Naționale a României, prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în reglementările emise în aplicarea acesteia sau în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, termenii: instituție de credit, instituție de credit-mamă dintr-un stat membru, instituție de credit-mamă din Uniunea Europeană și întreprindere-mamă includ de asemenea:

a) societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte, persoane juridice române, care au primit aprobare potrivit art. 197³–197¹³;

b) instituțiile desemnate, persoane juridice române, controlate de o societate financiară holding-mamă din Uniunea Europeană, de o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniunea Europeană, de o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru sau de o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, în cazul cărora întreprinderea-mamă relevantă nu face obiectul aprobării potrivit art. 197⁶ din prezenta ordonanță de urgență sau prevederilor care transpun art. 21a alin. (4) din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, în legislația altor state membre; și

c) societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte sau instituțiile desemnate în temeiul art. 197⁹ alin. (3) lit. c), persoane juridice române.”

8. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. – Orice cerere de autorizare a unei instituții de credit trebuie să fie însoțită de:

a) un plan de activitate, care să cuprindă cel puțin tipurile de activități propuse a fi desfășurate și structura organizatorică a instituției de credit, inclusiv indicarea întreprinderilor-mamă, a societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte care fac parte din grup;

b) o descriere a cadrului de administrare a activității riguros conceput, a proceselor și a mecanismelor de control, astfel cum sunt prevăzute la art. 24 alin. (1).”

9. La articolul 18, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sfera activităților prevăzute la alin. (1) lit. g) – k) acoperă serviciile și activitățile de investiții prevăzute în Secțiunea A și Secțiunea B din Anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, atunci când acestea au ca obiect instrumentele financiare prevăzute la Secțiunea C din Anexa nr. 1 din aceeași lege.”

10. La Partea I, Titlul I, Capitolul II, Secțiunea a 2-a, titlul paragrafului 2.1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cerințe privind cadrul de administrare a activității”

11. La articolul 24, după alineatul (2²) se introduce un nou alineat, alin. (2³), cu următorul cuprins:

„(2³) Politicile și practicile de remunerare ale unei instituții de credit prevăzute la alin. (1) trebuie să fie neutre din punct de vedere al genului.”

12. La articolul 24, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Banca Națională a României colectează informațiile cantitative agregate cu privire la remunerare, publicate potrivit criteriilor de transparență și de publicare prevăzute la art. 450 alin. (1) lit. g) – i) și k) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, precum și informațiile furnizate de instituțiile de credit privind diferențele de remunerație între membrii personalului de gen masculin și membrii personalului de gen feminin, și le utilizează pentru a determina tendințele și practicile în materie de remunerare. Banca Națională a României comunică aceste informații Autorității Bancare Europene.”

13. La articolul 26 alineatul (1), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) capacitatea instituției de credit de a respecta cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora și, după caz, pe cele prevăzute de alte acte normative aplicabile, în special de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și/sau de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv reglementările emise în aplicarea acestora, precum și de a se conforma permanent acestor cerințe și, în special, cerinței ca grupul din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, realizarea schimbului eficient de informații între autoritățile competente și împărțirea responsabilităților între aceste autorități;

e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că, în ceea ce privește achiziția propusă, este sau a fost săvârșită o infracțiune ori o tentativă la infracțiunea de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, în sensul prevederilor art. 2 lit. a), respectiv lit. b) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare sau că achiziția propusă ar putea crește un astfel de risc.”

14. La articolul 38 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) din evaluarea cadrului de administrare a activității, a proceselor și a mecanismelor de control, astfel cum sunt prevăzute la art. 24 alin. (1),

constată că instituția de credit nu poate asigura o administrare solidă și eficace a riscurilor;”

15. La articolul 38 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) calitatea persoanelor care asigură administrarea și/sau conducerea instituției de credit nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 108, 108¹ și 108² și detaliate în reglementările emise în aplicarea acesteia.”

16. La articolul 39, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) instituția de credit nu mai îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute în Partea a III-a, a IV-a sau a VI-a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, cu excepția cerințelor prevăzute la art. 92a și 92b din același regulament, sau cerințele dispuse potrivit art. 226 alin. (3) lit. a), alin. (6) și (7) din prezenta ordonanță de urgență sau există elemente care conduc la concluzia că într-un termen de cel mult un an instituția de credit nu își va mai putea îndeplini obligațiile față de creditorii săi și, în special, nu mai poate garanta siguranța activelor care i-au fost încredințate de către deponenții săi.”

17. La articolul 69, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Banca Națională a României notifică Autoritatea Bancară Europeană cu privire la:

- a) toate autorizațiile acordate sucursalelor instituțiilor de credit cu sediul într-un stat terț, precum și orice modificări ulterioare ale acestora;
- b) volumul total al activelor și pasivelor sucursalelor instituțiilor de credit cu sediul într-un stat terț, astfel cum sunt acestea raportate periodic;
- c) denumirea grupului din statul terț din care face parte sucursala din România.”

18. După articolul 77 se introduce un nou articol, art. 77¹, cu următorul cuprins:

„Art. 77¹. – Sucursalele din România ale instituțiilor de credit din state terțe trebuie să raporteze Băncii Naționale a României, cel puțin anual, următoarele informații:

- a) volumul total al activelor corespunzătoare activităților desfășurate de sucursală;
- b) activele lichide aflate la dispoziția sucursalei, în special activele lichide în lei;
- c) fondurile proprii aflate la dispoziția sucursalei;

- d) mecanismele de protecție a depozitelor puse la dispoziția deponenților sucursalei;
- e) mecanismele privind administrarea riscurilor;
- f) cadrul de administrare a activității, inclusiv persoanele care dețin funcții-cheie pentru activitățile desfășurate de sucursală;
- g) planurile de redresare care privesc sucursala;
- h) orice altă informație pe care Banca Națională a României o consideră necesară pentru a permite o monitorizare cuprinzătoare a activităților desfășurate de sucursală.”

19. La articolul 93, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cadrul procesului de aprobare prealabilă, Banca Națională a României analizează documentele prezentate, precum și toate celelalte informații disponibile pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora.”

20. Articolul 95¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 95¹. – (1) Banca Națională a României respinge o cerere de aprobare prealabilă a unei fuziuni sau divizări dacă nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora, comunicând titularului cererii hotărârea sa în termen de 15 zile calendaristice de la emiterea acesteia, împreună cu motivele care au stat la baza acesteia.

(2) Banca Națională a României revocă hotărârea privind aprobarea prealabilă a fuziunii sau a divizării în cazul în care, din analiza documentelor și informațiilor prezentate ulterior emiterii hotărârii aprobării prealabile în condițiile stabilite prin reglementările în domeniu, aceasta constată că nu mai sunt îndeplinite cerințele prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, care au stat la baza acordării aprobării prealabile. În acest caz, Banca Națională a României comunică titularului cererii revocarea hotărârii privind aprobarea prealabilă în termen de 15 zile calendaristice de la emiterea hotărârii de revocare, împreună cu motivele care au stat la baza revocării.”

21. După articolul 106 se introduce un nou articol, art. 106¹, cu următorul cuprins:

„Art. 106¹. – În aplicarea dispozițiilor art. 106, consiliul de administrație sau, după caz, consiliul de supraveghere este responsabil pentru

asigurarea unei supravegheri eficiente a activității directorilor, respectiv a membrilor directoratului instituției de credit.”

22. La articolul 107, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cazul unei instituții de credit administrate în sistem unitar, președintele consiliului de administrație nu poate exercita simultan nicio funcție executivă în cadrul aceleiași instituții de credit, cu excepția funcției de director general, în cazuri bine justificate de instituția de credit și cu aprobarea Băncii Naționale a României.”

23. La articolul 108, alineatul (4¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4¹) Fiecare membru al consiliului de administrație și director sau, după caz, fiecare membru al consiliului de supraveghere și al directoratului unei instituții de credit trebuie să își exercite responsabilitățile cu onestitate, integritate și pe baza unei gândiri independente pentru a putea evalua și pune în discuție în mod eficient deciziile luate de către directori sau de către membrii directoratului, după caz, atunci când este necesar, și pentru a controla și monitoriza în mod eficace procesul de luare a respectivelor decizii.”

24. La articolul 108, după alineatul (5) se introduc patru noi alineate, alin. (6) – (9), cu următorul cuprins:

„(6) Instituțiile de credit trebuie să aloce suficiente resurse pentru inițierea și pregătirea membrilor consiliului de administrație, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere și ai directoratului, la nivel individual și colectiv, în condițiile stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(7) Instituțiile de credit și comitetele lor de nominalizare, în cazul în care acestea sunt înființate, iau în considerare o gamă largă de aptitudini și competențe atunci când recrutează membrii consiliului de administrație, directorii, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului. În acest sens, instituțiile de credit și comitetele de nominalizare, în cazul în care acestea sunt înființate, trebuie să stabilească și să implementeze o politică privind promovarea diversității în cadrul organului de conducere, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(8) Fiecare instituție de credit are obligația de a evalua și/sau reevalua persoanele prevăzute la alin. (1), la nivel individual și, dacă este cazul, colectiv, în condițiile stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și prin politicile interne ale instituției de credit.

(9) Atunci când, în conformitate cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, adunarea generală a acționarilor instituției de credit numește membrii consiliului de administrație sau membrii consiliului de supraveghere, aceasta are în vedere respectarea cerințelor prevăzute de prezentul articol, de art. 108¹ și 108² și detaliate în reglementările în domeniu emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.”

25. După articolul 108¹ se introduce un nou articol, art. 108², cu următorul cuprins:

„Art. 108². – (1) Instituțiile de credit care sunt semnificative din perspectiva dimensiunii, a organizării interne și a naturii, extinderii și complexității activităților desfășurate la nivel individual, subconsolidat sau consolidat, după caz, trebuie să înființeze un comitet de administrare a riscurilor, un comitet de nominalizare și un comitet de remunerare, cu atribuții consultative pentru consiliul de administrație, în cadrul sistemului unitar de administrare, sau pentru consiliul de supraveghere, în cadrul sistemului dualist de administrare.

(2) Componenta, atribuțiile și responsabilitățile comitetelor prevăzute la alin. (1), precum și cerințele privind membrii acestora sunt stabilite în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Toate instituțiile de credit trebuie să aibă membri independenți în componența consiliului de administrație și a consiliului de supraveghere. Cerințele cu privire la numărul și criteriile de independență ale membrilor respectivi se stabilesc prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.”

26. Articolul 126² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 126². – (1) În situația în care instituțiile de credit nu dețin un nivel suficient al fondurilor proprii care să permită conformarea cu cerința prevăzută la art. 126¹, se aplică restricțiile asupra distribuțiilor prevăzute la alin. (3) și (4).

(2) În sensul alin. (1), instituțiile de credit calculează suma maxim distribuibilă, în conformitate cu reglementările emise de către Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Anterior calculului sumei maxim distribuibile aferente cerinței amortizorului combinat, este interzisă instituțiilor de credit inițierea oricăreia dintre următoarele acțiuni:

a) efectuarea de distribuiri aferente fondurilor proprii de nivel 1 de bază;

b) crearea de obligații de a plăti o remunerație variabilă sau beneficii discreționare de tipul pensiilor sau plata unei remunerații variabile, în condițiile în care instituția de credit și-a asumat obligația de plată într-un moment în care nu îndeplinea cerința amortizorului combinat;

c) efectuarea unor plăți aferente fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar.

(4) Ulterior calculului sumei maxim distribuibile, instituțiile de credit care nu îndeplinesc sau nu depășesc cerința prevăzută la art. 126¹, nu efectuează distribuiri prin niciuna din acțiunile prevăzute la alin. (3) peste suma maxim distribuibilă.”

27. După articolul 126² se introduc șase noi articole, art. 126³ – 126⁸, cu următorul cuprins:

„Art. 126³. – (1) În situația în care instituțiile de credit nu dețin un nivel suficient al fondurilor proprii care să permită conformarea, după caz, cu cerința de menținere a unui amortizor pentru indicatorul efectului de levier, prevăzută la art. 92 alin. (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, se aplică restricțiile asupra distribuțiilor prevăzute la alin. (3) și (4).

(2) În sensul alin. (1), instituțiile de credit calculează suma maxim distribuibilă aferentă indicatorului efectului de levier, în conformitate cu reglementările emise de către Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Anterior calculului sumei maxim distribuibile aferente indicatorului efectului de levier, este interzisă instituțiilor de credit inițierea oricăreia dintre următoarele acțiuni:

a) efectuarea de distribuiri aferente fondurilor proprii de nivel 1 de bază;

b) crearea unei obligații de a plăti o remunerație variabilă sau beneficii discreționare de tipul pensiilor sau plata unei remunerații variabile, în condițiile în care instituția de credit și-a asumat obligația de plată într-un moment în care nu îndeplinea cerința amortizorului combinat; și

c) efectuarea unor plăți aferente fondurilor proprii de nivel 1 suplimentar.

(4) Ulterior calculului sumei maxim distribuibile aferente indicatorului efectului de levier, instituțiile de credit care nu îndeplinesc sau nu depășesc cerința de menținere a unui amortizor pentru indicatorul efectului de levier, prevăzută la art. 92 alin. (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, nu efectuează distribuiri prin niciuna din acțiunile prevăzute la alin. (3) peste suma maxim distribuibilă.

Art. 126⁴. – (1) Instituțiile de credit care îndeplinesc cerința amortizorului combinat nu efectuează distribuiri aferente fondurilor proprii de nivel 1 de bază dacă aceste distribuiri conduc la diminuarea fondurilor proprii de nivel 1 de bază la un nivel care ar compromite îndeplinirea cerinței de menținere a amortizorului combinat.

(2) Instituțiile de credit care îndeplinesc cerința de menținere a amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, prevăzută la art. 92 alin. (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, nu efectuează distribuiri aferente fondurilor proprii de nivel 1 dacă aceste distribuiri conduc la diminuarea fondurilor proprii de nivel 1 la un nivel care ar compromite îndeplinirea cerinței de menținere a amortizorului pentru indicatorul efectului de levier.

Art. 126⁵. – În sensul art. 126² alin. (3) și, respectiv, art. 126⁴ alin. (1), sunt distribuiri aferente fondurilor proprii de nivel 1 de bază oricare din următoarele acțiuni:

- a) plata dividendelor în numerar;
- b) distribuirea acțiunilor bonus, achitate parțial sau integral, sau a altor instrumente de capital prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;
- c) răscumpărarea sau achiziția de către instituția de credit a propriilor sale acțiuni sau a altor instrumente de capital prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;
- d) rambursarea sumelor plătite în legătură cu instrumentele de capital prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare;
- e) distribuirea elementelor prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. b) – e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.

Art. 126⁶. – În sensul art. 126⁴ alin. (2), o distribuire aferentă fondurilor proprii de nivel 1 include oricare dintre elementele enumerate la art. 126⁵, inclusiv cele rezultate din acțiunile prevăzute la art. 126⁵, efectuate în legătură cu instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază și, respectiv, cu instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

Art. 126⁷. – În cazul instituțiilor de credit, persoane juridice române, aplicarea dispozițiilor art. 67 alin. (3) și, respectiv, ale art. 103¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face cu respectarea prevederilor art. 126² – 126⁶.

Art. 126⁸. – (1) Fac obiectul restricțiilor prevăzute de art. 126² și art. 126⁴ alin. (1) doar plățile care conduc la o reducere a fondurilor proprii de nivel 1 de bază sau la o reducere a profiturilor, în măsura în care suspendarea unei plăți sau neefectuarea plății nu constituie un eveniment de nerambursare sau o condiție pentru începerea unei proceduri în temeiul cadrului legislativ de insolvență aplicabil instituției de credit.

(2) Fac obiectul restricțiilor prevăzute de art. 126³ și art. 126⁴ alin. (2) doar plățile care conduc la o reducere a fondurilor proprii de nivel 1 sau la o reducere a profiturilor, în măsura în care suspendarea unei plăți sau neefectuarea plății nu constituie un eveniment de nerambursare sau o condiție pentru începerea unei proceduri în temeiul cadrului legislativ de insolvență aplicabil instituției de credit.”

28. La articolul 166 alineatul (1), litera b) se abrogă.

29. La articolul 166, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (3¹) – (3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) La efectuarea verificării și evaluării prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României aplică principiul proporționalității potrivit criteriilor publicate în temeiul art. 224 alin. (1) lit. c).

(3²) Banca Națională a României poate adapta metodologiile de aplicare a verificării și a evaluării prevăzute la alin. (1) pentru a lua în considerare instituții de credit cu profiluri de risc similare, cum ar fi modele de afaceri similare sau o situație geografică similară a expunerilor. Astfel de metodologii adaptate pot include valori de referință axate pe risc și indicatori cantitativi, permit luarea în considerare în mod corespunzător a riscurilor specifice la care poate fi expusă fiecare instituție de credit și nu aduc atingere caracterului specific instituției de credit al măsurilor impuse potrivit art. 226.

(3³) Banca Națională a României notifică Autoritatea Bancară Europeană în cazul în care folosește metodologii adaptate în sensul prevederilor alin. (3²).”

30. La articolul 166, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(6) Atunci când în urma acțiunilor de verificare prevăzute la alin. (1) Banca Națională a României suspectează sau are motive întemeiate să suspecteze săvârșirea sau tentativa de săvârșire a unor fapte de spălare a banilor sau finanțare a terorismului sau atunci când constată existența unui risc potențial crescut privind săvârșirea acestora, informează fără întârziere Autoritatea Bancară Europeană și, în cazul sucursalelor din alte state membre ale instituțiilor de credit persoane-juridice române, autoritatea responsabilă cu supravegherea acestora în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și

finanțării terorismului. În situația constatării unui risc potențial crescut de spălare a banilor sau finanțare a terorismului la o sucursală din alt stat membru a unei instituții de credit persoană juridică română, Banca Națională a României transmite Autorității Bancare Europene și rezultatul evaluării comune realizate cu autoritatea responsabilă cu supravegherea sucursalei în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

(7) Pentru scopurile alin. (6) Banca Națională a României dispune măsuri și/sau aplică măsuri sancționatorii potrivit prezentei ordonanțe de urgență.”

31. Articolul 166² se abrogă.

32. La articolul 176 alineatul (1), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 176. – (1) Supravegherea pe bază consolidată este exercitată de Banca Națională a României în următoarele situații:

a) instituția de credit supravegheată la nivel individual de Banca Națională a României este instituție de credit-mamă la nivelul României sau instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene;”

33. La articolul 176 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹) cu următorul cuprins:

„a¹) instituția de credit supravegheată de Banca Națională a României este unica filială, instituție de credit, a unei firme de investiții-mamă la nivelul României sau a unei firme de investiții-mamă la nivelul unui alt stat membru sau a unei firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene sau, în cazul în care există mai multe filiale, instituții de credit, instituția de credit, persoană juridică română, are cel mai mare total al activului bilanțier;”

34. La articolul 176 alineatul (1), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) instituția de credit supravegheată la nivel individual de Banca Națională a României are ca societate-mamă o societate financiară holding mamă la nivelul României sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul României ori o societate financiară holding-mamă la nivelul altui stat membru ori o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul unui stat membru ori o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene, fără ca, în aceste din urmă 4 cazuri, societatea mamă să mai aibă ca filiale alte instituții de credit sau firme de investiții în statele membre;

c) instituția de credit supravegheată de Banca Națională a României are ca societate-mamă, o societate financiară holding-mamă la nivelul

României sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul României ori o societate financiară holding-mamă la nivelul altui stat membru sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul altui stat membru ori o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene și care este societate-mamă, după caz, pentru cel puțin încă o instituție de credit sau o firmă de investiții autorizate într-un alt stat membru și

(i) instituția de credit, persoană juridică română supravegheată de Banca Națională a României, este singura filială instituție de credit din cadrul grupului; sau

(ii) instituția de credit, persoană juridică română supravegheată de Banca Națională a României, este filiala, instituție de credit, cu cel mai mare total al activului bilanțier dintre toate filialele, instituții de credit;”

35. La articolul 176 alineatul (1), litera d) se abrogă.

36. La articolul 176 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) instituția de credit supravegheată de Banca Națională a României face parte dintr-un grup supus supravegherii consolidate potrivit art. 18 alin. (3) sau art. 18 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și are cel mai mare total al activului bilanțier;”

37. La articolul 176, după alineatul (1) se introduc patru noi alineate, alin. (1¹) – (1⁴), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a¹), lit. c) subpct. (ii) și lit. e), supravegherea pe bază consolidată se realizează de către Banca Națională a României atunci când aceasta supraveghează la nivel individual una sau mai multe instituții de credit, filiale în cadrul unui grup și suma totalurilor activului bilanțier al acestora este mai mare decât cel al altor filiale, instituții de credit, supravegheate la nivel individual de către altă autoritate competentă din alt stat membru.

(1²) Supravegherea pe bază consolidată a unei societăți de servicii de investiții financiare este exercitată de Autoritatea de Supraveghere Financiară în situația în care societatea de servicii de investiții financiare supravegheată la nivel individual de Autoritatea de Supraveghere Financiară este firmă de investiții-mamă la nivelul României sau firmă de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene și nu are ca filială o instituție de credit.

(1³) Supravegherea pe bază consolidată a unei societăți de servicii de investiții financiare este exercitată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară în situația în care respectiva societate de servicii de investiții financiare are ca societate-mamă o societate financiară holding-mamă la

nivelul României sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul României ori o societate financiară holding-mamă la nivelul altui stat membru sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul altui stat membru ori o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau o societate financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene și care este societate-mamă, după caz, pentru cel puțin încă o firmă de investiții autorizată într-un alt stat membru, societatea de servicii de investiții financiare respectivă are cel mai mare total al bilanțului, iar grupul nu include instituții de credit.

(1⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (1³), supravegherea pe bază consolidată este exercitată de către Autoritatea de Supraveghere Financiară atunci când aceasta supraveghează la nivel individual una sau mai multe societăți de servicii de investiții financiare din cadrul grupului cu cel mai mare total agregat al bilanțului.”

38. La articolul 176, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În anumite cazuri, Banca Națională a României poate să nu aplice, de comun acord cu autoritățile competente din alte state membre, criteriile prevăzute la alin. (1) lit. a), a¹), c) și e) și să desemneze o altă autoritate responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată dacă aplicarea acestor criterii ar fi necorespunzătoare, având în vedere instituțiile de credit respective și importanța activității desfășurate de acestea în diferite state membre sau nevoia de a asigura continuitatea exercitării supravegherii pe bază consolidată de către aceeași autoritate competentă. În aceste cazuri, instituția de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, societatea financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, societatea financiară holding mixtă-mamă la nivelul Uniunii Europene ori instituția de credit cu cel mai mare total al activului bilanțier, după caz, are dreptul de a își exprima opinia înainte de luarea unei astfel de decizii de către autoritățile competente. În termen de 15 zile calendaristice după încheierea oricărui acord potrivit prevederilor prezentului alineat, Banca Națională a României notifică Comisia și Autoritatea Bancară Europeană.”

39. Articolul 177 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 177. – Instituțiile de credit, persoane juridice române, filiale în România, sunt supravegheate pe bază subconsolidată de către Banca Națională a României, dacă ele însele sau societățile-mamă ale acestora, în cazul în care acestea sunt societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte și supravegherea pe bază consolidată este exercitată de Banca Națională a României, potrivit dispozițiilor art. 176 alin. (1) lit. c) sau e), au

într-un stat terț o filială instituție de credit, instituție financiară sau societate de administrare a investițiilor ori dețin o participație în astfel de entități.”

40. Articolul 179 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 179. – Sub rezerva respectării prevederilor art. 197³ – 197¹³, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte sunt incluse în supravegherea pe bază consolidată.”

41. La articolul 182¹ alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) aplicarea prevederilor art. 148 și 166, pentru a determina adecvarea fondurilor proprii la nivel consolidat, deținute de grup, raportat la situația financiară și profilul de risc ale acestuia, precum și la nivelul fondurilor proprii solicitat, potrivit celor prevăzute la art. 226 alin. (3) lit. a), pentru fiecare entitate din cadrul grupului bancar și la nivel consolidat;”

42. La articolul 182¹ alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) orice orientări privind fondurile proprii suplimentare, prevăzute la art. 226⁵ alin. (4) și (5).”

43. La articolul 182², alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 182². – (1) Decizia comună prevăzută la art. 182¹ alin. (1) trebuie să ia în considerare în mod corespunzător evaluarea riscului filialelor, realizată de autoritățile competente implicate, în sensul prevederilor art. 148, 166 și art. 226² – 226⁵ și trebuie luată:

a) în scopul prevăzut la art. 182¹ alin. (1) lit. a), în termen de 4 luni de la data transmiterii de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, către celelalte autorități competente relevante a unui raport referitor la evaluarea riscului la nivel de grup, în sensul prevederilor art. 226² – 226⁴;

b) în scopul prevăzut la art. 182¹ alin. (1) lit. b), în termen de 4 luni de la data prezentării de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, a unui raport referitor la evaluarea profilului riscului de lichiditate la nivel de grup, potrivit prevederilor art. 166⁶ și art. 226 alin. (6) și (7), precum și dispozițiilor referitoare la riscul de lichiditate prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență;

c) în scopul prevăzut la art. 182¹ alin. (1) lit. c), în termen de 4 luni de la data prezentării de către Banca Națională a României, în calitate de

supraveghetor consolidant, a unui raport referitor la evaluarea riscului la nivel de grup potrivit art. 226⁵.

(2) Decizia comună prevăzută la art. 182¹ alin. (1) lit. a) și b) este inclusă într-un document care cuprinde motivele pe care se întemeiază și este transmisă instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant.”

44. Articolul 182³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 182³. – (1) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună a autorităților competente în termenele prevăzute la art. 182² alin. (1), decizia cu privire la aplicarea prevederilor art. 148, 166, 166⁶, art. 226 alin. (3) lit. a), art. 226⁵ și ale art. 226 alin. (6) și (7) trebuie luată, pe bază consolidată, de Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, după luarea în considerare în mod corespunzător a evaluării riscului filialelor, efectuată de autoritățile competente relevante.

(2) Dacă, până la împlinirea termenelor prevăzute la art. 182² alin. (1), oricare dintre autoritățile competente implicate a supus cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene, potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor prevăzute la art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, amână luarea unei decizii în așteptarea deciziei pe care Autoritatea Bancară Europeană o poate lua potrivit prevederilor art. 19 alin. (3) din respectivul regulament. Banca Națională a României va lua decizia în conformitate cu decizia Autorității Bancare Europene, aceasta din urmă fiind luată în termen de o lună de la data la care a fost primit cazul spre soluționare. Termenele prevăzute la art. 182² alin. (1) se consideră fază de conciliere în sensul art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010. Cazul nu poate fi supus spre soluționare Autorității Bancare Europene după împlinirea termenelor prevăzute la art. 182² alin. (1) sau după luarea unei decizii comune de către autoritățile competente implicate.”

45. La articolul 182⁴, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 182⁴. – (1) Decizia referitoare la aplicarea prevederilor art. 148, 166, 166⁶, art. 226 alin. (3) lit. a), art. 226⁵ și ale art. 226 alin. (6) și (7) se ia, pe bază individuală sau subconsolidată, după caz, de Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, persoane juridice române, care sunt filiale ale unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene, cu

luarea în considerare a punctelor de vedere și a rezervelor exprimate de supraveghetorul consolidant.”

46. Articolul 182⁸ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 182⁸. – (1) Deciziile comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹ și deciziile adoptate potrivit prevederilor art. 182³ și 182⁴ trebuie să fie actualizate anual sau în mod excepțional, în cazul în care o autoritate responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă la nivelul Uniunii Europene solicită în scris și motivat Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidant, actualizarea deciziei referitoare la aplicarea prevederilor art. 226 alin. (3) lit. a) și alin. (6) și (7) și ale art. 226⁵.

(2) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea la nivel individual a instituțiilor de credit, persoane juridice române, filiale ale unei instituții de credit sau ale unei firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte la nivelul Uniunii Europene, poate solicita în scris și motivat supraveghetorului consolidant, în mod excepțional, actualizarea deciziilor comune adoptate potrivit prevederilor art. 182¹, precum și a celor adoptate în mod similar celor prevăzute la art. 182³ și 182⁴ la nivel consolidat de supraveghetorul consolidant și, respectiv, la nivel individual sau subconsolidat de către o altă autoritate responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit sau ale unei firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene sau ale unei societăți financiare holding mixte la nivelul Uniunii Europene.

(3) În cazul solicitărilor de actualizare formulate în mod excepțional, potrivit prevederilor alin. (1) și (2), acestea pot fi tratate pe bază bilaterală, între Banca Națională a României și autoritatea responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții de credit sau firme de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene ori ale unei societăți financiare holding mixte la nivelul Uniunii Europene sau între Banca Națională a României și supraveghetorul consolidant, după caz.”

47. La articolul 184, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Atunci când întreprinderea-mamă a unui grup este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă situată într-un alt

stat membru și care a obținut aprobarea potrivit art. 197³ – 197¹³ din prezenta ordonanță de urgență, precum și prevederilor care transpun art. 21a din Directiva 2013/36/UE în legislația statului membru respectiv, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant al grupului respectiv, încheie acordurile de coordonare și cooperare prevăzute la alin. (1) inclusiv cu autoritatea competentă a statului membru în care este situată întreprinderea-mamă respectivă.”

48. La articolul 185¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) În situația în care Banca Națională a României are calitatea de supraveghetor consolidant, pentru a facilita exercitarea atribuțiilor prevăzute de art. 181 alin. (1), art. 183 alin. (1) – (1²) și art. 184, aceasta instituie colegii de supraveghetori și atunci când toate filialele transfrontaliere ale unei instituții-mamă din Uniunea Europeană, ale unei societăți financiare holding-mamă din Uniunea Europeană sau ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din Uniunea Europeană își au sediul central în state terțe, cu condiția ca autoritățile de supraveghere din statele terțe respective să facă obiectul unor cerințe de confidențialitate echivalente cu cerințele referitoare la păstrarea secretului profesional din legislația Uniunii Europene.”

49. La articolul 185⁵, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care întreprinderea-mamă a unui grup este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, situată în România și aprobată potrivit art. 197³ – 197¹³ din prezenta ordonanță de urgență și prevederilor care transpun art. 21a din Directiva 2013/36/UE în legislația altor state membre, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate participa în cadrul colegiului de supraveghetori aferent grupului din care face parte întreprinderea-mamă respectivă.

(4) În cazul în care Banca Națională a României are calitate de supraveghetor consolidant pentru un grup a cărui întreprindere-mamă este o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă, situată într-un alt stat membru și aprobată potrivit art. 197³ – 197¹³ din prezenta ordonanță de urgență și prevederilor care transpun art. 21a din Directiva 2013/36/UE în legislația statului membru respectiv, autoritatea competentă din statul membru în care este situată întreprinderea-mamă poate participa în cadrul colegiului de supraveghetori instituit de Banca Națională a României.”

50. După articolul 188 se introduce un nou articol, art. 188¹, cu următorul cuprins:

„Art. 188¹. – (1) Banca Națională a României cooperează în mod strâns, în limitele competențelor sale, cu toate autoritățile competente, unitatea de informații financiare și autoritățile responsabile cu supravegherea entităților raportoare, stabilite la nivel național potrivit Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu alte autorități competente din alte state membre, unitățile de informații financiare și autoritățile responsabile cu supravegherea entităților raportoare prevăzute la art. 2 paragraf (1), pct. 1 și 2 din Directiva 2015/849/UE privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului. În acest sens, Banca Națională a României și respectivele autorități fac schimb de informații relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin potrivit prezentei ordonanțe de urgență, Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și reglementărilor emise în aplicarea acestora, Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, precum și potrivit legislației naționale a statelor membre care transpune prevederile Directivei 2013/36/UE și ale Directivei 2015/849/UE.

(2) Cooperarea și schimbul de informații prevăzute la alin. (1) nu trebuie să afecteze o anchetă, o investigație sau o procedură aflate în curs de desfășurare în conformitate cu legislația românească penală sau administrativă sau cu legislația penală sau administrativă din statele membre unde sunt situate celelalte autorități competente sau unități de informații financiare.

(3) Banca Națională a României poate beneficia de asistența acordată, din proprie inițiativă, de Autoritatea Bancară Europeană, în temeiul art. 19 alin. (1) paragraf 2 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în cazul unui dezacord între autorități în legătură cu coordonarea activităților de supraveghere desfășurate în conformitate cu prezentul articol.”

51. Articolul 196 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 196. – (1) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni, în conformitate cu legislația aplicabilă societăților și cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Responsabilitățile de conducere și/sau administrare a activității unei societăți financiare holding sau a unei societăți financiare holding mixte pot fi exercitate numai de persoane fizice, dispozițiile art. 107 fiind aplicabile în mod corespunzător.

(3) Persoanele cărora le sunt încredințate responsabilități de administrare și/sau conducere, în calitate de administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului, după caz, trebuie să aibă reputație adecvată și să dispună de cunoștințe, aptitudini și experiență

suficiente pentru exercitarea responsabilităților încredințate, cu luarea în considerare a rolului specific al unei societăți financiare holding sau al unei societăți financiare holding mixte.

(4) Membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului trebuie să dispună, la nivel colectiv, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvate pentru a fi în măsură să înțeleagă activitățile desfășurate de societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, inclusiv principalele riscuri ale acesteia. Componenta respectivelor organe ale societății financiare holding sau societății financiare holding mixte trebuie să reflecte în ansamblu o gamă suficient de largă de experiențe profesionale relevante.

(5) Membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului trebuie să aloce timp suficient pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, dispozițiile art. 108¹ alin. (2), (2¹), (2²), (2³) și (3) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(6) Fiecare membru al consiliului de administrație și director sau, după caz, fiecare membru al consiliului de supraveghere și al directoratului unei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte trebuie să își exercite responsabilitățile cu onestitate, integritate și pe baza unei gândiri independente, pentru a putea evalua și pune în discuție în mod eficient deciziile luate de către directori sau de către membrii directoratului, după caz, atunci când este necesar, și pentru a controla și monitoriza în mod eficace procesul de luare a respectivelor decizii.

(7) Societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte, prevăzute la alin. (1), au obligația de a evalua și/sau reevalua persoanele prevăzute la alin. (3), în condițiile stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(8) Persoanele desemnate în calitate de administratori, directori, membri ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului, după caz, trebuie să exercite efectiv responsabilitățile de administrare și/sau de conducere ce le revin. Prevederile art. 110 se aplică în mod corespunzător.

(9) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. (3) trebuie să fie aprobate de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților, potrivit reglementărilor emise în acest sens.

(10) Banca Națională a României urmărește în permanență îndeplinirea cerințelor din prezentul articol și dispune în caz de nerespectare a acestora măsurile sau sancțiunile care se impun prevăzute la art. 204.”

52. La Partea I, Titlul III, Capitolul II, după articolul 197² se introduce o nouă secțiune, intitulată „Secțiunea a 5¹-a – Aprobarea societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte”, alcătuită din art. 197³ – 197¹³, cu următorul cuprins:

„Art. 197³. – (1) În scopul asigurării conformității cu cerințele prudențiale pe bază consolidată, societățile financiare holding-mamă la nivelul României, persoane juridice române, societățile financiare holding mixte-mamă la nivelul României, persoane juridice române, societățile financiare holding-mamă din Uniunea Europeană, persoane juridice române și societățile financiare holding mixte-mamă din Uniunea Europeană, persoane juridice române, au obligația de a solicita aprobarea Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidant, în conformitate cu prezenta secțiune și cu reglementările emise de Banca Națională a României.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și societăților financiare holding-mamă sau societăților financiare holding mixte-mamă situate în alte state membre pentru care, ca urmare a aplicării prevederilor art. 176, Banca Națională a României are calitatea de supraveghetor consolidant.

(3) În situația în care, ca urmare a aplicării prevederilor art. 176, calitatea de supraveghetor consolidant a entităților prevăzute la alin. (1) o are o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, acestea au obligația de a solicita aprobarea respectivei autorități în conformitate cu dispozițiile legale adoptate în acel stat membru pentru transpunerea Directivei 2013/36/UE.

(4) Entitățile prevăzute la alin. (1) – (3) au obligația de a transmite Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidant sau de autoritate competentă a societăților financiare holding sau societăților financiare holding mixte situate în România, informații și documente stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României în domeniu.

Art. 197⁴. – Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate acorda aprobarea entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) mecanismele aferente cadrului de administrare a activității și repartizarea sarcinilor în interiorul grupului sunt adecvate pentru respectarea, pe bază consolidată, a cerințelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și de reglementările emise în aplicarea acestora sau de prevederile care transpun Directiva 2013/36/UE în legislația altor state membre, și, în special, sunt eficiente pentru a asigura:

(i) coordonarea tuturor filialelor societății financiare holding sau ale societății financiare holding mixte, inclusiv, în situațiile în care este

necesar, prin intermediul unei repartizări adecvate a sarcinilor între instituțiile care sunt filiale;

(ii) preîntâmpinarea sau gestionarea conflictelor din interiorul grupului; și

(iii) asigurarea implementării la nivel de grup a politicilor stabilite de societatea financiară holding-mamă sau de societatea financiară holding mixtă-mamă;

b) organizarea structurală a grupului din care face parte societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu împiedică în niciun fel exercitarea unei supravegheri eficiente a filialelor care sunt instituții sau a instituțiilor-mamă, în ceea ce privește obligațiile pe care acestea trebuie să le respecte la nivel individual și consolidat. Această evaluare ia în considerare, în special:

(i) poziția societății financiare holding sau a societății financiare holding mixte într-un grup structurat pe mai multe niveluri;

(ii) structura acționariatului; și

(iii) rolul societății financiare holding sau al societății financiare holding mixte în cadrul grupului;

c) sunt îndeplinite criteriile de evaluare a calității acționarilor sau a membrilor, persoane fizice ori juridice, potrivit art. 15 din prezenta ordonanță de urgență sau potrivit prevederilor care transpun art. 14 din Directiva 2013/36/UE în legislația altor state membre, precum și cerințele privind adecvarea membrilor consiliului de administrație, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere și ai directoratului prevăzute la art. 196 din prezenta ordonanță de urgență sau potrivit prevederilor care transpun art. 121 din Directiva 2013/36/UE în legislația altor state membre.

Art. 197⁵. – Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, exceptează de la obligația de aprobare o entitate prevăzută la art. 197³ alin. (1) și (2), atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) activitatea principală a societății financiare holding este aceea de a achiziționa participații în filiale sau, în cazul unei societăți financiare holding mixte, activitatea sa principală în raport cu instituții sau cu instituții financiare este aceea de a achiziționa participații în filiale;

b) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu a fost desemnată ca entitate de rezoluție în niciunul dintre grupurile de rezoluție din cadrul grupului din care aceasta face parte, în conformitate cu strategia de rezoluție stabilită de Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție sau de o altă autoritate de rezoluție implicată, în temeiul Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte

normative în domeniul financiar, cu modificările ulterioare, sau al prevederilor care transpun Directiva 2014/59/UE în legislația altor state membre;

c) o filială care este instituție de credit este desemnată ca fiind responsabilă cu asigurarea respectării de către grup a cerințelor prudențiale pe bază consolidată și i se pun la dispoziție toate mijloacele necesare și prerogativa legală pentru a îndeplini obligațiile respective în mod eficace;

d) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu este angajată în luarea unor decizii de management, operaționale sau financiare care afectează grupul sau filialele acestuia care sunt instituții sau instituții financiare;

e) nu există niciun impediment în calea supravegherii eficiente, pe bază consolidată, a grupului.

Art. 197⁶. – (1) În aplicarea dispozițiilor art. 197³, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, evaluează îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 197⁵ și, după caz, la art. 197⁴, pe baza informațiilor stabilite prin reglementările Băncii Naționale a României în domeniu, astfel cum prevede art. 197³ alin. (4), în vederea aprobării sau exceptării de la obligația de aprobare a entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2).

(2) În sensul alin. (1), evaluarea de către Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, se realizează astfel:

a) în prima etapă Banca Națională a României realizează evaluarea privind îndeplinirea cumulativă a condițiilor de exceptare de la obligația de aprobare prevăzute la art. 197⁵. În situația în care constată îndeplinirea cumulativă a condițiilor de exceptare de la obligația de aprobare, Banca Națională a României adoptă o decizie prin care să acorde exceptarea de la obligația de aprobare a entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), fără a mai fi necesară parcurgerea următoarei etape;

b) în cazul în care Banca Națională a României constată că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de exceptare de la obligația de aprobare, prevăzute la art. 197⁵, aceasta evaluează îndeplinirea cumulativă a condițiilor de aprobare, prevăzute la art. 197⁴.

(3) În urma evaluării prevăzute la alin. (2) lit. b), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate adopta una dintre următoarele decizii:

a) aprobă entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la art. 197⁴;

b) refuză aprobarea entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) dacă nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 197⁴ sau informațiile și documentația transmise potrivit art. 197³ alin. (4) sunt incomplete și/sau nu prezintă relevanță ori sunt insuficiente pentru evaluarea

îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 197⁴ și 197⁵ și poate dispune una sau mai multe dintre măsurile de supraveghere și/sau sancțiunile și măsurile sancționatoare, potrivit art. 197⁹ alin. (3).

(4) Entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) exceptate de la aprobare, potrivit alin. (2) lit. a) nu sunt excluse din perimetrul de consolidare astfel cum este stabilit în prezenta ordonanță de urgență sau în prevederile care transpun Directiva 2013/36/UE în legislația altor state membre, precum și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.

Art. 197⁷. – (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, notifică entităților prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) oricare dintre deciziile adoptate potrivit art. 197⁶ alin. (2) și (3), împreună cu motivele care au stat la baza deciziei de refuz, dacă este cazul, în termen de 4 luni de la primirea solicitării prevăzute la art. 197³ alin. (1), sau, în cazul în care solicitarea este incompletă, în termen de 4 luni de la primirea tuturor informațiilor necesare pentru adoptarea deciziei.

(2) Termenul în care Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate adopta una dintre deciziile prevăzute la art. 197⁶ alin. (2) și (3) nu trebuie să depășească 6 luni de la primirea solicitării prevăzute la art. 197³ alin. (1).

Art. 197⁸. – (1) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, monitorizează în permanență îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 197⁴ de către entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), aprobate potrivit art. 197⁶ alin. (3) lit. a), precum și îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 197⁵ de către entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), exceptate de la aprobare potrivit art. 197⁶ alin. (2) lit. a).

(2) În aplicarea dispozițiilor alin. (1), entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2) furnizează Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidant, informațiile necesare pentru a monitoriza permanent structura grupului și respectarea condițiilor prevăzute la art. 197⁴ și 197⁵, după caz. Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația aferentă informațiilor care trebuie transmise potrivit prezentului articol.

(3) În situația entităților prevăzute la art. 197³ alin. (2), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, transmite informațiile prevăzute la alin. (2) autorității competente din statul membru în care este situată respectiva entitate.

(4) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, atunci când este notificată de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru cu evaluarea unei entități prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), în

calitate de achizitor potențial, care este aprobată sau exceptată potrivit prezentei secțiuni, transmite acestei autorități, în sensul art. 26¹, o opinie documentată privind impactul achiziției propuse asupra îndeplinirii condițiilor de aprobare, prevăzute la art. 197⁴, sau a condițiilor de exceptare, prevăzute la art. 197⁵, după consultarea, după caz, cu autoritatea competentă din statul membru în care este situată respectiva entitate.

Art. 197⁹. – (1) Atunci când Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, determină, pe baza unei evaluări realizate în cadrul monitorizării prevăzute la art. 197⁸ alin. (1), că entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), aprobate potrivit deciziei prevăzute la art. 197⁶ alin. (3) lit. a) nu mai îndeplinesc cumulativ condițiile de aprobare prevăzute la art. 197⁴, societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă este supusă unor măsuri și/sau sancțiuni și măsuri sancționatoare adecvate pentru asigurarea sau restabilirea, după caz, a continuității și integrității supravegherii pe bază consolidată și pentru asigurarea respectării, pe bază consolidată, a cerințelor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, precum și în reglementările emise în aplicarea acestora.

(2) În cazul unei societăți financiare holding mixte, măsurile și/sau sancțiunile și măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (1) iau în considerare, în special, efectele asupra conglomeratului financiar, astfel cum acesta este definit în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit prevederilor care transpun Directiva 2002/87/CE privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare și a societăților de servicii de investiții financiare dintr-un conglomerat financiar în legislația altor state membre.

(3) În sensul alin. (1) și (2), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, poate să dispună, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de societatea financiară holding sau de societatea financiară holding mixtă în instituții-filiale;

b) recomandări adresate societății financiare holding sau societății financiare holding mixte pentru a transfera acționarilor săi participațiile deținute în instituții-filiale;

c) desemnarea temporară a unei alte societăți financiare holding, societăți financiare holding mixtă sau instituție din cadrul grupului drept responsabilă pentru asigurarea respectării, pe bază consolidată, a cerințelor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, în reglementările emise în aplicarea

acestora sau în legislația națională a unui alt stat membru care transpune Directiva 2013/36/UE;

d) restricționarea sau interzicerea efectuării de distribuiri sau de plăți de dobânzi către acționari;

e) solicitarea ca societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte să procedeze la cedarea sau reducerea participațiilor în instituții sau în alte entități din sectorul financiar;

f) solicitarea ca societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte să prezinte un plan privind restabilirea, fără întârziere, a conformității;

g) stabilirea unor măsuri și/sau sancțiuni și măsuri sancționatoare corespunzătoare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, altele decât cele prevăzute la lit. a) – f), aplicabile societății financiare holding, societății financiare holding mixte sau/și persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1), cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 225 alin. (2) – (6), art. 233, 234 și 234¹.

(4) Atunci când Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, hotărăște, pe baza unei evaluări realizate în cadrul monitorizării prevăzute la art. 197⁸ alin. (1), că entitățile prevăzute la art. 197³ alin. (1) și (2), exceptate de la obligația de aprobare, potrivit deciziei prevăzute la art. 197⁶ alin. (2) lit. a), nu mai îndeplinesc cumulativ condițiile de exceptare prevăzute la art. 197⁵, Banca Națională a României notifică entitățile respective în termen de 20 de zile de la data constatării neîndeplinirii cumulative a condițiilor de exceptare. În această situație, entitățile respective au obligația de a solicita aprobarea potrivit prevederilor art. 197³, în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea notificării.

Art. 197¹⁰. – (1) În cazul entităților prevăzute la art. 197³ alin. (2), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, colaborează pe deplin cu autoritatea competentă din statul membru în care este situată respectiva entitate, în scopul adoptării de comun acord a deciziilor prevăzute la art. 197⁶ alin. (2) și (3), a hotărârii prevăzute la art. 197⁹ alin. (4), precum și pentru dispunerea măsurilor și/sau aplicării sancțiunilor și măsurilor sancționatoare prevăzute la art. 197⁹ alin. (1).

(2) În sensul alin. (1), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, realizează evaluarea prevăzută la art. 197⁶ alin. (1) în termen de cel mult două luni de la primirea solicitării prevăzute la art. 197³ alin. (1) sau, în cazul în care solicitarea este incompletă, în termen de cel mult două luni de la primirea tuturor informațiilor necesare pentru efectuarea evaluării și transmite de îndată respectiva evaluare autorității competente din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă.

(3) În sensul alin. (1), Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, transmite de îndată evaluările prevăzute la art. 197⁹ alin. (1) și (4), realizate în cadrul monitorizării, autorității competente din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă.

(4) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, depune toate diligențele necesare, potrivit competențelor deținute, pentru a ajunge la o decizie comună cu autoritatea competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, în termen de două luni de la data primirii de către respectiva autoritate a evaluării transmise de către Banca Națională a României potrivit alin. (2) și (3), după caz.

(5) În cazul evaluării prevăzute la art. 197⁶ alin. (1), termenul în care se adoptă decizia comună prevăzută la alin. (4) nu trebuie să depășească 6 luni de la data primirii solicitării prevăzute la art. 197³ alin. (1).

(6) Decizia comună prevăzută la alin. (4) trebuie să fie documentată și justificată în mod corespunzător.

(7) Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant, comunică de îndată decizia comună societății financiare holding sau societății financiare holding mixte situate în alt stat membru.

(8) Prevederile alin. (1) și (4) se aplică în mod corespunzător și în situațiile în care Banca Națională a României are calitatea de autoritate competentă din statul membru în care sunt situate societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte, fără a avea calitatea de supraveghetor consolidant.

(9) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună, Banca Națională a României, în calitatea prevăzută la alin. (1) sau la alin. (8), se abține de la adoptarea unei decizii și sesizează Autoritatea Bancară Europeană potrivit procedurii de soluționare a dezacordurilor, în conformitate cu art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(10) Banca Națională a României, în oricare dintre calitățile prevăzute la alin. (1) sau alin. (8), adoptă o decizie în conformitate cu decizia Autorității Bancare Europene.

(11) Banca Națională a României, în oricare dintre calitățile prevăzute la alin. (1) sau alin. (8), nu poate sesiza Autoritatea Bancară Europeană după expirarea perioadei de două luni prevăzute la alin. (4) sau după ce s-a adoptat o decizie comună.

Art. 197¹¹. – (1) În cazul societăților financiare holding mixte, pentru care Banca Națională a României are calitatea de supraveghetor consolidant și/sau de autoritate competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding mixtă, dar nu are și rolul de coordonator

potrivit art. 25 și 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României trebuie să obțină acordul coordonatorului desemnat potrivit respectivelor prevederi sau potrivit legislației care transpune Directiva 2002/87/CE în alte state membre, în scopul luării deciziilor prevăzute la art. 197⁶ alin. (2) lit. a) și alin. (3), a deciziei comune prevăzute la art. 197¹⁰ alin. (4), a hotărârii prevăzute la art. 197⁹ alin. (4), precum și pentru dispunerea măsurilor de supraveghere și/sau sancțiunilor și măsurilor sancționatoare prevăzute la art. 197⁹ alin. (1), după caz.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și atunci când Banca Națională a României are calitatea de coordonator potrivit art. 25 și 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, fără a avea calitatea de supraveghetor consolidant și/sau de autoritate competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding mixtă.

(3) Atunci când acordul coordonatorului este obligatoriu potrivit alin. (1), Banca Națională a României, în oricare dintre calitățile prevăzute la alin. (1) sau (2), supune dezacordurile între autoritățile implicate în atenția autorității europene de supraveghere relevante, și anume Autoritatea Bancară Europeană sau Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale, care adoptă o decizie în termen de o lună de la primirea sesizării. Banca Națională a României, în oricare dintre calitățile prevăzute la alin. (1) și (2) ține seama de decizia adoptată potrivit prezentului alineat.

(4) Orice decizie adoptată potrivit prezentului articol nu trebuie să aducă atingere obligațiilor ce decurg din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare sau Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În aplicarea dispozițiilor alin. (3) și (4) Banca Națională a României se consultă cu Autoritatea de Supraveghere Financiară.

Art. 197¹². – (1) Atunci când solicitarea de aprobare a unei societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte are loc în același timp cu evaluarea, realizată de Banca Națională a României potrivit art. 25, a respectivei entități, în calitate de achizitor potențial al unei instituții de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României se coordonează, după caz, cu supraveghetorul consolidant și cu autoritatea competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, dacă aceasta este diferită de supraveghetorul consolidant.

(2) În sensul alin. (1), Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu evaluarea achizitorului potențial, informează de

îndată autoritățile competente prevăzute la respectivul alineat, dacă acestea sunt diferite de Banca Națională a României, cu privire la notificarea primită potrivit art. 25 și suspendă termenul de evaluare a achizitorului potențial, prevăzut la art. 25 alin. (4), până la primirea de la respectivele autorități a deciziei privind soluționarea solicitării de aprobare a societății financiare holding sau societății financiare holding mixte potrivit prevederilor care transpun art. 21a din Directiva 2013/36/UE în legislația altor state membre, fără ca perioada de suspendare să poată fi mai scurtă de 20 de zile lucrătoare.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător în situația în care Banca Națională a României are calitatea de supraveghetor consolidant și/sau de autoritate competentă din statul membru în care este situată societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă și este diferită de autoritatea competentă cu evaluarea achizitorului potențial. În acest sens, în vederea asigurării coordonării între autoritățile competente, Banca Națională a României are obligația de a transmite de îndată autorității competente cu evaluarea achizitorului potențial decizia adoptată potrivit art. 197⁶ sau decizia comună adoptată potrivit art. 197¹⁰.

Art. 197¹³. – Prevederile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător societăților financiare holding sau societăților financiare holding mixte, persoane juridice române, altele decât cele prevăzute la art. 197³ alin. (1), care trebuie să solicite aprobarea Băncii Naționale a României atunci când au obligația să respecte, pe bază subconsolidată, ca urmare a aplicării prevederilor art. 177, prevederile prezentei ordonanțe de urgență sau ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, precum și reglementările emise în aplicarea acestora.”

53. La articolul 202, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Atunci când, în baza prevederilor art. 176, Banca Națională a României are calitate de supraveghetor consolidant pentru un grup a cărui întreprindere-mamă este o societate financiară holding mixtă-mamă dar nu și calitatea de coordonator potrivit art. 25 și 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 152/2007, cu modificările și completările ulterioare, în scopul aplicării pe bază consolidată a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, a reglementărilor emise în aplicarea acesteia și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, Banca Națională a României cooperează cu autoritatea competentă ce are rol de coordonator. În vederea facilitării și instituirii unei cooperări eficiente, Banca Națională a României, în calitate de supraveghetor consolidant încheie acorduri scrise de cooperare și coordonare cu autoritatea competentă ce are rol de coordonator.”

54. La Partea I, Titlul III, Capitolul II, după articolul 207 se introduce o nouă secțiune, intitulată „Secțiunea a 9-a – Întreprinderea-mamă din Uniunea Europeană – întreprindere intermediară”, alcătuită din art. 207¹ – 207⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 207¹. – Instituțiile de credit, persoane juridice române, pot face parte dintr-un grup dintr-un stat terț în măsura în care respectivul grup are stabilită în Uniunea Europeană o singură întreprindere-mamă din Uniunea Europeană – intermediară.

Art. 207². – Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă, poate permite instituțiilor de credit prevăzute la art. 207¹ să facă parte dintr-un grup care are două întreprinderi-mamă din Uniunea Europeană-intermediare numai în cazul în care autoritățile competente ale celor două întreprinderi-mamă din Uniunea Europeană-intermediare au decis că stabilirea unei singure întreprinderi-mamă din Uniunea Europeană intermediare:

a) ar fi incompatibilă cu o cerință obligatorie de separare a activităților, impusă prin reglementările din statul terț sau de către autoritățile de supraveghere din statul terț în care își are sediul central întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang din grupul dintr-un stat terț; sau

b) ar face mai puțin eficiente posibilitățile de soluționare decât atunci când există două întreprinderi-mamă din Uniunea Europeană-intermediare, în conformitate cu o evaluare efectuată de autoritatea de rezoluție pentru întreprinderea-mamă din Uniunea Europeană, intermediară.

Art. 207³. – (1) O întreprindere-mamă din Uniunea Europeană-întreprindere intermediară este o instituție de credit autorizată potrivit art. 10, art. 32 – 38 din prezenta ordonanță de urgență sau potrivit prevederilor care transpun art. 8 din Directiva 2013/36/UE în legislația altui stat membru, ori o societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă, căreia i s-a acordat aprobare potrivit art. 197³ – 197¹³ din prezenta ordonanță de urgență sau potrivit prevederilor care transpun art. 21a din Directiva 2013/36/UE în legislația altui stat membru.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care niciuna dintre instituțiile care fac parte din grupul prevăzut la art. 207¹ nu este o instituție de credit sau în cazul în care a doua întreprindere-mamă din Uniunea Europeană - intermediară trebuie să fie înființată în legătură cu activitățile de investiții pentru a respecta o cerință obligatorie astfel cum se prevede la art. 207², întreprinderea-mamă din Uniunea Europeană intermediară sau a doua întreprindere-mamă din Uniunea Europeană intermediară poate fi o firmă de investiții autorizată potrivit art. 10 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, sau prevederilor care transpun art. 5 alin. (1) din Directiva 2014/65/UE în

legislația altor state membre și căreia i se aplică prevederile Legii nr. 312/2015, cu modificările ulterioare, sau prevederilor care transpun Directiva 2014/59/UE în legislația altor state membre.

Art. 207⁴. – (1) Prevederile art. 207¹ – 207³ nu se aplică atunci când valoarea totală a activelor din Uniunea Europeană ale grupului dintr-un stat terț este mai mică de 40 de miliarde EUR.

(2) Pentru scopurile prezentului articol, precum și pentru cele ale art. 207¹ – 207³, respectiv art. 207⁵ – 207⁷, valoarea totală a activelor din Uniunea Europeană ale grupului dintr-un stat terț reprezintă suma următoarelor elemente:

a) valoarea totală a activelor fiecărei instituții din Uniunea Europeană din cadrul grupului dintr-un stat terț, astfel cum rezultă din bilanțul consolidat al acesteia sau, în cazul în care bilanțul instituției nu este consolidat, din bilanțul său individual; și

b) valoarea totală a activelor fiecărei sucursale a grupului dintr-un stat terț, autorizată în Uniunea Europeană în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență, cu Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, sau cu legislația care transpune Directiva 2013/36/UE sau Directiva 2014/65/UE în alte state membre sau cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului.

Art. 207⁵. – Banca Națională a României transmite Autorității Bancare Europene următoarele informații cu privire la fiecare grup dintr-un stat terț care desfășoară activitatea în România:

a) numele și valoarea totală a activelor instituțiilor de credit, persoane juridice române, care aparțin unui grup dintr-un stat terț;

b) numele și valoarea totală a activelor aferente sucursalelor instituțiilor de credit dintr-un grup dintr-un stat terț autorizate în România în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență și tipurile de activități pe care acestea sunt autorizate să le desfășoare;

c) numele și forma de organizare, astfel cum este prevăzută la art. 207³, ale fiecărei întreprinderi-mamă din Uniunea Europeană intermediare, înființate în România și numele grupului dintr-un stat terț din care aceasta face parte.

Art. 207⁶. – Banca Națională a României se asigură că fiecare instituție de credit, persoană juridică română, care face parte dintr-un grup dintr-un stat terț îndeplinește una dintre următoarele condiții:

a) are o întreprindere-mamă din Uniunea Europeană intermediară;

b) este o întreprindere-mamă din Uniunea Europeană intermediară;

c) este singura instituție în Uniunea Europeană din grupul dintr-un stat terț; sau

d) face parte dintr-un grup dintr-un stat terț a cărui valoare totală a activelor în Uniunea Europeană este mai mică de 40 de miliarde EUR.

Art. 207⁷. – Prin excepție de la prevederile art. 207¹, instituțiile de credit, persoane juridice române, pot face parte dintr-un grup dintr-un stat terț care își desfășoară activitatea prin intermediul mai multor instituții din Uniunea Europeană care au o valoare totală a activelor ce depășește 40 de miliarde EUR la data de 27 iunie 2019, în măsura în care respectivul grup are o singură întreprindere-mamă din Uniunea Europeană intermediară sau, în cazul în care se aplică art. 207², două întreprinderi-mamă din Uniunea Europeană intermediare, până la data de 30 decembrie 2023.”

55. La articolul 212, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Banca Națională a României, cooperează în mod strâns cu autoritățile competente din statele membre ale instituțiilor care fac parte din același grup din state terțe în scopul asigurării că toate activitățile respectivului grup desfășurate pe teritoriul Uniunii Europene sunt supuse unei supravegheri cuprinzătoare, că nu sunt eludate cerințele aplicabile grupurilor din state terțe în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației care a transpus Directiva 2013/36/UE în alte state membre, precum și în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și că este preîntâmpinat orice impact negativ asupra stabilității financiare a Uniunii Europene.”

56. La articolul 217, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Informațiile primite de Banca Națională a României de la autoritățile din state terțe prevăzute la alin. (1) nu vor fi furnizate decât cu acordul expres al respectivelor autorități și, dacă este cazul, doar pentru scopurile pentru care acordul a fost obținut.”

57. La articolul 218 alineatul (1), după litera d) se introduc două noi litere, lit. e) și f), cu următorul cuprins:

„e) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din România și cu unitățile de informații financiare din alte state membre;

f) autoritățile competente sau organismele responsabile pentru aplicarea regulilor privind separarea structurală în cadrul unui grup bancar.”

58. La articolul 222¹, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În măsura în care furnizarea de informații potrivit alin. (4) implică prelucrarea de date cu caracter personal, trebuie respectate prevederile Regulamentului (UE) 679/2016 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, precum și legislația națională aplicabilă domeniului protecției datelor.

59. După articolul 222² se introduce un nou articol, art. 222³, cu următorul cuprins:

„Art. 222³. – (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 214 și 216, Banca Națională a României poate transmite, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2) – (4), anumite informații următoarelor organisme internaționale:

- a) Fondului Monetar Internațional și Băncii Mondiale, pentru scopurile evaluărilor din cadrul Programului de evaluare a sectorului financiar;
- b) Băncii Reglementărilor Internaționale, pentru scopurile studiilor cantitative de impact;
- c) Consiliului pentru Stabilitate Financiară, pentru scopuri de supraveghere.

(2) Informațiile confidențiale pot fi furnizate de către Banca Națională a României doar la solicitarea expresă primită în scris din partea organismului relevant și în condițiile în care sunt îndeplinite cel puțin următoarele condiții:

- a) solicitarea este pe deplin justificată în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale organismului solicitant ce îi revin conform competențelor legale;
- b) solicitarea este suficient de clară în ceea ce privește natura, domeniul de aplicare și formatul informațiilor solicitate, precum și în privința mijloacelor de divulgare sau transmitere a acestora;
- c) informațiile solicitate sunt strict necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice ale organismului solicitant conform competențelor legale;
- d) informațiile sunt transmise ori divulgate doar persoanelor direct implicate în îndeplinirea atribuțiilor specifice;
- e) persoanele care au acces la informații sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional cel puțin echivalente celor prevăzute la art. 214.

(3) În cazul în care solicitarea prevăzută la alin. (2) este transmisă de oricare dintre organismele prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României poate furniza informații doar în formă agregată sau în mod anonimizat și poate transmite alte informații doar la sediul acesteia.

(4) În măsura în care furnizarea de informații implică prelucrarea de date cu caracter personal, orice prelucrare de date cu caracter personal efectuată de organismul solicitant trebuie să respecte prevederile Regulamentului (UE) nr. 679/2016.”

60. Articolul 223¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 223¹. – Prelucrarea datelor cu caracter personal efectuate de entitățile implicate în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 679/2016, precum și a legislației naționale aplicabile domeniului protecției datelor.”

61. La articolul 224 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) criteriile generale, inclusiv criteriile stabilite în aplicarea principiului proporționalității, și metodologiile utilizate pentru analizarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de instituțiile de credit în vederea respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia și pentru evaluarea riscurilor la care instituțiile de credit sunt sau pot fi expuse;”

62. La articolul 225, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 225. – (1) În exercitarea funcțiilor sale, Banca Națională a României este competentă să dispună, față de o instituție de credit, persoană juridică română, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă sau față de persoanele responsabile, care încalcă dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale reglementărilor sau ale altor acte emise în aplicarea acesteia, referitoare la supraveghere sau la condițiile de desfășurare a activității, ori ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, măsuri potrivit prevederilor art. 197⁹ și art. 226 și/sau să aplice sancțiuni și măsuri sancționatorii, potrivit prevederilor art. 229.”

63. La articolul 226 alineatul (3), partea introductivă și literele a), e) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru scopurile art. 166 și art. 166¹ alin. (4) și (5) din prezenta ordonanță de urgență, ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia și ale prevederilor Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, Banca Națională a României poate să dispună, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri:

a) să oblige instituția de credit să dispună de fonduri proprii suplimentare la un nivel mai mare decât cel al cerințelor de fonduri proprii

prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, în condițiile stabilite la art. 226² – 226⁴ din prezenta ordonanță de urgență;

.....
 e) să solicite instituției de credit reducerea riscurilor inerente activităților, produselor și/sau sistemelor acesteia, inclusiv ale activităților externalizate;

.....
 l) să impună cerințe de raportare suplimentare sau cu o frecvență sporită, inclusiv de raportare a fondurilor proprii, lichidității și a efectului de levier;”

64. La articolul 226, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (3¹) – (3³), cu următorul cuprins:

„(3¹) În scopul aplicării dispozițiilor alin. (3) lit. l) Banca Națională a României poate impune instituțiilor de credit cerințe de raportare suplimentare sau cu o frecvență sporită numai dacă cerințele respective sunt adecvate și proporționale în raport cu scopul în care informațiile sunt solicitate iar respectivele informații nu sunt redundante.

(3²) Pentru scopurile prezentului articol, ale art. 166, 166¹ și 169¹ și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia se consideră redundante orice informații suplimentare care pot fi solicitate de la instituțiile de credit în cazul în care aceleași informații sau informații în mod substanțial similare au fost deja raportate în alt mod Băncii Naționale a României sau pot fi produse de către aceasta.

(3³) Banca Națională a României nu solicită instituțiilor de credit să raporteze informații suplimentare în cazul în care aceasta a primit anterior informațiile respective într-un alt format sau la un alt nivel de granularitate, care să-i permită să producă informații de aceeași calitate și autenticitate ca cele produse pe baza informațiilor suplimentare raportate în alt mod.”

65. La articolul 226, alineatele (4) și (5) și litera d) a alineatului (6), se abrogă.

66. După articolul 226¹ se introduc șase noi articole, art. 226² – 226⁷, cu următorul cuprins:

„Art. 226². – (1) Pentru scopurile art. 226 alin. (3) lit. a), Banca Națională a României impune cerința de fonduri proprii suplimentare în cazul în care, pe baza verificărilor efectuate potrivit art. 166 alin. (1) – (3³), alin. (5) și (6) și art. 166¹, stabilește că instituția de credit se află în una dintre următoarele situații:

a) instituția de credit este expusă la riscuri sau la elemente de risc care fie nu sunt acoperite, fie nu sunt acoperite în mod suficient, astfel cum se specifică în reglementările Băncii Naționale a României emise potrivit art. 226³,

de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012;

b) instituția de credit nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 148 și art. 24 alin. (1), (2), (2¹), (2²) și (2³) din prezenta ordonanță de urgență sau la articolul 393 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și este puțin probabil ca alte măsuri de supraveghere să fie suficiente pentru a garanta că respectivele cerințe pot fi îndeplinite într-un termen adecvat;

c) ajustările evaluărilor prevăzute la art. 105 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, sunt considerate insuficiente pentru a permite instituției de credit să își vândă sau să își acopere pozițiile într-un termen scurt fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață;

d) din evaluarea efectuată potrivit art. 166¹ alin. (4) și (5) reiese că nerespectarea cerințelor prevăzute pentru aplicarea abordării permise va conduce probabil la cerințe neadecvate de fonduri proprii;

e) instituția de credit nu reușește în mod repetat să atingă sau să mențină un nivel adecvat de fonduri proprii suplimentare pentru a se conforma orientărilor comunicate potrivit art. 226⁵ alin. (4);

f) alte situații specifice instituției de credit, despre care Banca Națională a României consideră că ridică probleme semnificative în materie de supraveghere.

(2) Banca Națională a României impune cerința de fonduri proprii suplimentare prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) numai pentru acoperirea riscurilor specifice la care este expusă fiecare instituție de credit în parte ca urmare a activității sale, inclusiv a celor care reflectă impactul anumitor evoluții economice sau ale pieței asupra profilului de risc specific al unei instituții de credit.

Art. 226³. – În scopurile art. 226², Banca Națională a României stabilește prin reglementări modalitatea de identificare a situațiilor în care riscurile sau elementele de risc nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de fonduri proprii ținând seama de profilul de risc al fiecărei instituții de credit în parte, modalitatea de stabilire a nivelului fondurilor proprii suplimentare, condițiile legate de structura fondurilor proprii care acoperă cerința de fonduri proprii suplimentare, precum și restricțiile cu privire la destinația fondurilor proprii utilizate pentru îndeplinirea cerinței de fonduri proprii suplimentare.

Art. 226⁴. – Banca Națională a României justifică în scris în mod corespunzător fiecărei instituții de credit decizia de a impune o cerință de fonduri proprii suplimentare în temeiul art. 226 alin. (3) lit. a), cel puțin prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor prevăzute la art. 226² și în reglementările emise în aplicarea dispozițiilor art. 226³. Respectiva justificare include, în cazul prevăzut la art. 226² alin. (1) lit. e), o expunere explicită a motivelor pentru care impunerea de orientări privind fondurile proprii suplimentare nu mai este considerată suficientă.

Art. 226⁵. – (1) În temeiul strategiilor și procedurilor prevăzute la art. 148, instituțiile de credit își stabilesc capitalul lor intern la un nivel adecvat al fondurilor proprii care este suficient pentru a acoperi toate riscurile la care este expusă instituția de credit și pentru a asigura faptul că fondurile proprii ale acesteia pot absorbi pierderile potențiale care decurg din scenariile de criză, inclusiv pierderile potențiale identificate în cadrul simulărilor de criză derulate în scopuri de supraveghere prevăzute la art. 166 alin. (4).

(2) Banca Națională a României verifică periodic nivelul capitalului intern stabilit de fiecare instituție de credit potrivit alin. (1) în cadrul verificărilor și evaluărilor efectuate potrivit art. 166 alin. (1) – (3³), alin. (5) și (6) și art. 166¹, inclusiv cu rezultatele simulărilor de criză prevăzute la art. 166 alin. (4).

(3) În temeiul verificării prevăzute la alin. (2), Banca Națională a României stabilește, pentru fiecare instituție de credit, nivelul global al fondurilor proprii pe care îl consideră adecvat.

(4) Banca Națională a României comunică instituțiilor de credit orientările privind fondurile proprii suplimentare.

(5) Orientările privind fondurile proprii suplimentare indică excedentul de fonduri proprii față de quantumul relevant al fondurilor proprii solicitat în temeiul părților a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, al capitolului 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402, al art. 226 alin. (3) lit. a) și al art. 126¹ din prezenta ordonanță de urgență sau în temeiul articolului 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, după caz, care este necesar pentru a se ajunge la nivelul global al fondurilor proprii considerat adecvat de către Banca Națională a României în temeiul alin. (2) și (3).

(6) Orientările privind fondurile proprii suplimentare comunicate de Banca Națională a României sunt specifice fiecărei instituții de credit. Orientările privind fondurile proprii suplimentare pot acoperi riscurile abordate de cerința de fonduri proprii suplimentare impusă în temeiul art. 226 alin. (3) lit. a) numai în măsura în care acestea acoperă aspecte legate de riscurile respective care nu sunt deja acoperite de cerința respectivă.

(7) Banca Națională a României stabilește prin reglementări restricțiile legate de destinația fondurilor proprii utilizate pentru conformarea cu orientările privind fondurile proprii suplimentare.

(8) Neconformarea cu orientările prevăzute la alin. (4) nu declanșează restricțiile prevăzute la art. 126² – 126⁷ din prezenta ordonanță de urgență în cazul în care instituțiile de credit îndeplinesc cerințele de fonduri proprii relevante prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402, cerința de fonduri proprii suplimentare relevantă prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din prezenta ordonanță de urgență și, după caz, cerința amortizorului combinat sau cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier prevăzută la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.

Art. 226⁶. – Banca Națională a României notifică autorităților de rezoluție relevante cerința de fonduri proprii suplimentare impusă instituțiilor de credit în temeiul art. 226 alin. (3) lit. a) și eventualele orientări privind fondurile proprii suplimentare comunicate instituțiilor de credit potrivit art. 226⁵ alin. (4) și (5).

Art. 226⁷. – (1) Instituțiile de credit trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidurile și recomandările emise de Autoritatea Bancară Europeană, potrivit instrucțiunilor și/sau precizărilor emise de Banca Națională a României potrivit art. 420 alin. (4).

(2) În situația în care instituția de credit nu asigură implementarea corespunzătoare a instrucțiunilor și/sau precizărilor emise de Banca Națională a României potrivit art. 420 alin. (4), Banca Națională a României poate face recomandări instituției de credit, în vederea adoptării de măsuri de către aceasta pentru implementarea corespunzătoare a instrucțiunilor și/sau precizărilor Băncii Naționale a României, și/sau poate dispune măsurile prevăzute la art. 226 alin. (3), fără a se limita la acestea.”

67. La articolul 228 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 228. – (1) Banca Națională a României are competența aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurilor sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și b) în toate cazurile în care constată că o instituție de credit persoană juridică română, o instituție de credit-mamă, persoană juridică română, o societate financiară holding-mamă, persoană juridică română sau o societate financiară holding mixtă-mamă, persoană juridică română și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1)

ori persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit se fac vinovate de următoarele fapte:”

68. La articolul 228 alineatul (1), după litera q) se introduce o nouă literă, lit. r), cu următorul cuprins:

„r) instituția de credit-mamă, persoană juridică română, societatea financiară holding-mamă, persoană juridică română sau societatea financiară holding mixtă-mamă, persoană juridică română, nu ia măsurile solicitate pentru asigurarea conformității cu cerințele prudențiale prevăzute în partea a treia, a patra, a șasea sau a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, sau care se impun în temeiul art. 226 alin. (3) lit. a) sau al art. 226 alin. (6) și (7) pe bază consolidată sau subconsolidată.”

69. La articolul 228, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazurile în care Banca Națională a României constată că o instituție de credit persoană juridică română este găsită răspunzătoare pentru o încălcare gravă a prevederilor Legii nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României poate aplica măsura sancționatoare prevăzută la art. 229 alin. (2) lit. b).”

70. La articolul 229, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) și măsurile sancționatoare prevăzute la alin. (2) lit. a) și a¹) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor stabilite conform legislației aplicabile societăților, reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și cadrului intern de administrare ori, după caz, persoanelor în privința cărora Banca Națională a României constată că acestea nu își desfășoară activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase și/sau că nu mai corespund cerințelor prevăzute la art. 108 – 108² și responsabilităților încredințate.”

71. Articolul 229¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 229¹. – (1) Banca Națională a României aplică sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a), a¹) și c) în cazurile în care constată că o persoană fizică ori juridică, o instituție de credit, persoană juridică română, și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) sau persoanele desemnate să asigure

conducerea succursalelor instituției de credit se fac vinovate de următoarele fapte:

a) achiziționarea, direct sau indirect, a unei dețineri calificate, în sensul prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 1¹ – 1³, cu nerespectarea obligației de notificare prevăzute la art. 25 alin. (1) și (1¹), pe durata evaluării prevăzute la art. 25 sau fără a ține seama de opoziția formulată de Banca Națională a României, potrivit prevederilor art. 26 alin. (2);

b) cedarea, direct sau indirect, a unei dețineri calificate într-o instituție de credit, persoană juridică română, ori reducerea acesteia, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a deținerii la capitalul social să se situeze sub nivelurile de 20%, o treime ori de 50% sau astfel încât instituția de credit să nu mai fie o filială, cu nerespectarea obligației de notificare prevăzute la art. 27;

c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare sau expunerii instituției de credit;

d) periclitarea credibilității și/sau viabilității instituției de credit prin administrarea necorespunzătoare a fondurilor.

(2) Banca Națională a României aplică sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. a) – d) și f) și măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a), a¹) și c) în cazurile în care constată că o societate financiară holding și/sau o societate financiară holding mixtă încalcă prevederile art. 197³ – 197¹³ în ceea ce privește cerința de solicitare a aprobării sau orice altă cerință prevăzută la articolele respective.”

72. La articolul 233, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul dispunerii de măsuri, actul trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare a instituției de credit căreia i se dispun măsuri, prevederile legale pe care instituția de credit nu le respectă sau în legătură cu care există indicii că nu vor fi respectate în următoarele 12 luni și alte circumstanțe care pot prezenta relevanță în contextul dispunerii unor măsuri, temeiul de drept al dispunerii de măsuri, precum și măsurile dispuse.”

73. La articolul 234, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 234. – (1) Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatorii prevăzute la art. 229 se prescrie în termen de 5 ani de la data săvârșirii faptei.”

74. La articolul 275, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 275. – (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora, cu privire la o instituție de credit, inclusiv cele cu privire la persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1), la persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit, și la acționarii acesteia, cu privire la auditorul financiar al instituției de credit, ori cu privire la o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă, inclusiv cele cu privire la persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere și la acționarii acestora pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.”

75. Articolul 276 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 276. – Dispozițiile art. 275 se aplică în mod corespunzător și în cazul refuzului nejustificat al Băncii Naționale a României de a se pronunța, în termenele prevăzute de lege, cu privire la o cerere de autorizare sau de aprobare, după caz, care cuprinde toate datele și informațiile cerute potrivit prevederilor legale în vigoare.”

76. La articolul 278 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) art. 210, art. 211, art. 214 – 216, art. 217 alin. (1) și (2), art. 218 – 226⁶, art. 228, art. 229 alin. (1) – (3), art. 233 alin. (4), art. 234, 234¹ și 234² din titlul III partea I.”

77. La articolul 279, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) în aplicarea dispozițiilor art. 168 alin. (2), trimiterea la prezenta ordonanță de urgență se consideră a fi făcută la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, și la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) în aplicarea dispozițiilor art. 202 alin. (2) și art. 226 alin. (9), trimiterea la cap. V din titlul III partea I se consideră a fi făcută la art. 7¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea,

organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile Capitolului V din Titlul VIII din Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare;”

78. La articolul 279, litera e) se abrogă.

79. La articolul 282, alineatul (1) se abrogă.

80. La articolul 284, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazurile în care cerințele prudențiale prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare, și în reglementările emise în aplicarea acestora nu sunt respectate sau nu s-a dat curs recomandărilor formulate, Autoritatea de Supraveghere Financiară aplică sancțiuni în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cu prevederile titlului X din Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile titlului I, cap. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

81. La articolul 284, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. a), b), d), e) și f) și măsura sancționatorie prevăzută la art. 229 alin. (2) lit. a) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor stabilite conform legislației aplicabile societăților, reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și cadrului intern de administrare ori, după caz, persoanelor în privința cărora Autoritatea de Supraveghere Financiară constată că acestea nu își desfășoară activitatea în conformitate cu regulile unei practici prudente și sănătoase și/sau că nu mai corespund cerințelor de reputație și competență adecvată naturii, extinderii și complexității activității societății de servicii de investiții financiare și responsabilităților încredințate.”

82. La articolul 384, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Banca Națională a României poate excepta o cooperativă de credit de la cerințele prevăzute de art. 148 din prezenta ordonanță de urgență

în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu modificările ulterioare.”

83. La articolul 420, alineatul (5) se abrogă.

84. La mențiunea de transpunere a dispozițiilor directivelor Uniunii Europene din domeniul instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, după punctul 6 se introduce un nou punct, pct. 7, cu următorul cuprins:

„7. din Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 150 din 7 iunie 2019: art. 1 pct. 1 și 2 referitor la introducerea art. 3 alin. (1) pct. 60, pct. 62 – 64 și alin. (3), pct. 5 – 8 și pct. 9 referitor la introducerea art. 21a alin. (1), alin. (2) paragraf (1) teza 1 și paragraf (2), alin. (3) – (10), art. 21b alin. (1) – (6), alin. (7) paragraf 2 și alin. (8), pct. 10 și 11 referitor la modificarea art. 47 prin introducerea alin. (1a), modificarea alin. (2) paragraf (1) și introducerea alin. (2a) paragraf (1), pct. 12 – 18 și pct. 19 referitor la modificarea art. 74 alin. (1) și (2), pct. 20 și 25 referitor la modificarea art. 91 alin. (1) paragraf (1), paragraf (2) teza (1) și alin. (7) și (8), pct. 26 referitor la modificarea art. 92 alin. (2), partea introductivă, pct. 28 referitor la modificarea art. 97 alin. (1) lit. b), introducerea unui nou paragraf în cadrul alin. (4), introducerea alin. (4a) paragraf 1 și paragraf 2 teza 1 și introducerea alin. (6), pct. 31 – 33 referitor la introducerea art. 104a alin. (1) și (5), art. 104b alin. (1) – (4) și alin. (6) și art. 104c, pct. 34, 37 și 38 referitor la modificarea art. 113 alin. (1) – (4), pct. 39 – 41 referitor la modificarea art. 117 prin introducerea alin. (5), pct. 42 – 44, pct. 51 referitor la modificarea art. 141 alin. (1) – (3), pct. 52 referitor la introducerea art. 141b alin. (1) – (3), alin. (7) și (10), pct. 54, pct. 56 și art. 2 alin. (1) paragraf (2) și (3).”

Art. II. – Prevederile art. 126³, art. 126⁴ alin. (2), art. 126⁶ și art. 126⁸ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost completate prin prezenta lege, intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2022.

Art. III. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

ANA-MARIA CĂTĂUȚĂ

PREȘEDINTELE
SENATULUI

FLORIN-VASILE CÎȚU

București,
Nr.